03/02/2023

Μητροπολίτης Ξάνθης: Στα ίχνη του Τελώνου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

Με τίτλο “Στα ίχνη του Τελώνου”, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου. “Η σημερινή μέρα πρέπει να στρέψει το ενδιαφέρον μας στο κρίσιμο αυτό ερώτημα: Ποιο είναι το κέντρο της ζωής μου, της δράσεως, των σκέψεών μου; ο Θεός η εγώ;”, αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω το μήνυμα του Μητροπολίτη Ξάνθης

Με ιερό ενθουσιασμό ο Φαρισαίος υμνεί τον εαυτό του. Τον θαυμάζει, διακηρύττει την αγιότητα και την υπεροχή του. Δεν μοιάζει αυτός με τους άλλους ανθρώπους, που είναι βουτηγμένοι στην κλεψιά, την τοκογλυφία, την ανηθικότητα. Μέσα στο

υπεροπτικό του παραλήρημα δεν παραλείπει να ρίξει το φαρμάκι του στον άλλο που προσεύχεται μαζί του «...η όπως αυτός εδώ ο τελώνης» προσθέτει περιφρονητικά. Ο **υπερήφανος**, όταν πρόκειται να τονίσει την υπεροχή του, λίγο νοιάζεται αν πληγώνει τους άλλους.

Παρά την αποστροφή μας για την συμπεριφορά του Φαρισαίου, δεν είναι λίγες οι φορές που και εμείς βαδίζουμε στα ίχνη του. Ας αναλογισθούμε κι εμείς, πόσες φορές μεγεθύνουμε με την φαντασία μας τις ικανότητές μας, τα επιτεύγματα, τις αρετές μας και αναπαυόμαστε σε ψεύτικες δάφνες.

Ο **Φαρισαίος** εξετάζει με ζήλο την ζωή των άλλων. Ανθρώπινα μικροσφάλματα των άλλων τα θεωρεί εγκλήματα. Και δε μένει εκεί. Επιζητά ευκαιρία να τα φέρει στη δημοσιότητα, να τα χρωματίσει με το πινέλο της πικρίας για να φανεί η δική του υπεροχή.

Η **λανθασμένη στάση έναντι του εαυτού μας και των άλλων,** που υπάρχει στο φαρισαϊκό φρόνημα, συνδέεται με μια λανθασμένη στάση έναντι του Θεού. Στην προσευχή του τελώνη ο Θεός είναι το υποκείμενο• «ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ». Αντίθετα, στην προσευχή του Φαρισαίου, υποκείμενο είναι το εγώ του• «ο Θεός, ευχαριστώ σοι, ότι ουκ ειμί ώσπερ οι λοιποί». Αυτή είναι η ρίζα του φαρισαϊκού αμαρτήματος: όταν κέντρο της υπάρξεώς μας δεν είναι ο Θεός, αλλά ο ασήμαντος εαυτός μας.

Πρόκειται για μια **καταστροφική αλλοτρίωση.** Τα αμαρτήματα του τελώνου μπορεί να έχουν διαβρώσει την ψυχή του, στο βάθος της, όμως, διατηρεί την νοσταλγία για τον Θεό. Αντίθετα η οίηση του Φαρισαίου ναρκώνει και δηλητηριάζει το κέντρο της υπάρξεώς του, κρυμμένη πίσω από μια φαινομενική λάμψη. Τελικά, η απόδοση των επιτευγμάτων μας στον εαυτό μας, σημαίνει άρνηση του ίδιου του Θεού.

Η σημερινή μέρα πρέπει να στρέψει το ενδιαφέρον μας στο κρίσιμο αυτό ερώτημα: Ποιο είναι το κέντρο της ζωής μου, της δράσεως, των σκέψεών μου; ο Θεός η εγώ;
Η προσευχή, η ευγενέστερη πράξη του ανθρώπου, μας καταδικάζει όταν δεν γίνεται με ταπείνωση και με αγάπη για όλον τον κόσμο. Και αυτό μας διδάσκει η σημερινή Ευαγγελική Περικοπή.